

Pingvin a négyzeten

Egy régi vicc szerint Trabant gyártásához két ember szükségeltetik: az egyik hajtogat, a másik ragaszt. A japánban született origami ezt a gyártást elavulttá tette; így ha akár egy Trabanthoz, akár egy pingvinhez szeretnénk jutni (olcsón és büntetlenül), megspórolható a ragasztóanyag.

■ A papírhajtogatás művészetén elmerengve *Jane Austen* papírra vetett sorai jutnak eszembe, miszerint „a világ egyik fele értetlenül nézi a másik felének szórakozásait”... Hogy miért jó papirosból különféle formákat hajtogatni? Mindenesetre, mióta olvastam, hogy *Ausztráliában* kengurutrágyából is készítenek papírt, *Afrikában* pedig elefántürülékből, meggondolom, érdemes-e ezt a hobbit választanom. Ha azt vesszük, hogy 100 db A4-es laphoz körülbelül 6 kilogramm trágyát használnak fel – szinte kizártnak tartom, hogy valaha is megnyalják még egy borítékot. No de hogy mégis értelmet találjak ebben a játékban (bár talán nem véletlen, hogy a tudósok értelmes életet is csak

a *Földön* kívül keresgélnek), el kell ismernem, hogy sokaknak már a nadrághajtogatás is bonyolult művelet, ezért meglehet, számukra kiváltképp előnyös a gyakorlást papíron elkezdni. Első feladatként (nadrágvasalást követően) megpróbáltam rácsáfolni ama állításra, mely szerint semmilyen papírt, legyen az bármilyen vékony vagy nagyalakú, nem lehet hétnél többször félbehajtani. Kísérletem sikertelennek bizonyult... Ekkor úgy döntöttem, új hobbiként áttérnék inkább a húszezresek hajtogatására (még akkor is, ha ehhez galandférgék tömkelegét használnák fel) – de mivel a bankok már zárva voltak, fekete-fehérben kezdtem neki.

Halusz Léna

